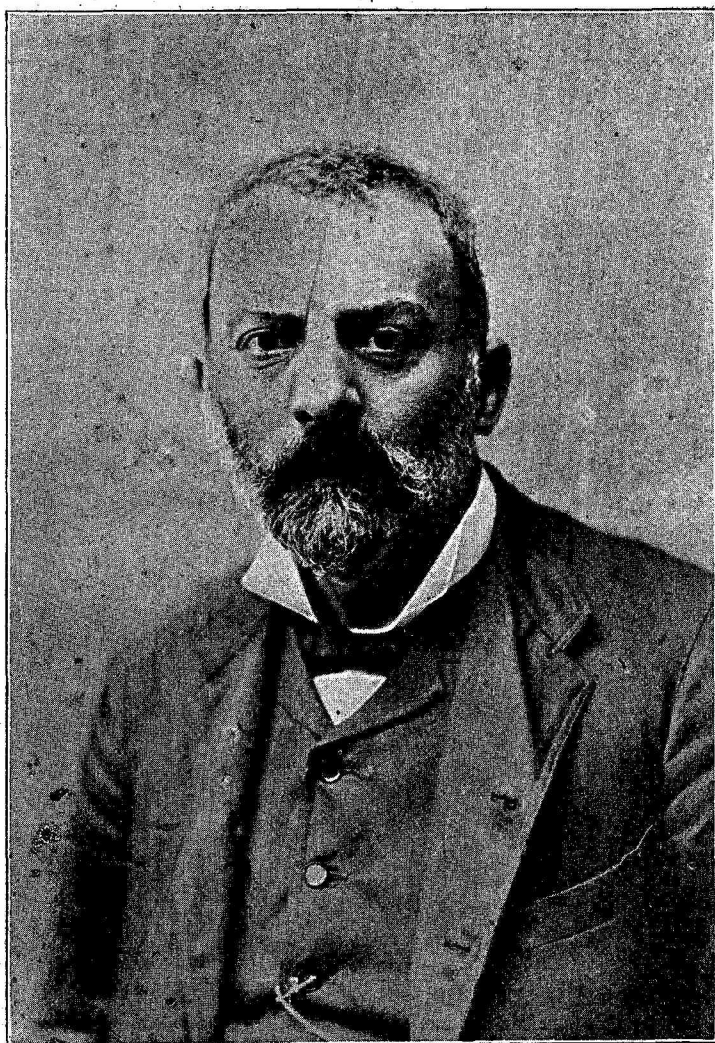

Γ. ΒΡΟΥΤΟΣ

Ὁ ἐν τῷ Πολυτεχνεῖῳ Καθηγητὴς τῆς Γλυπτικῆς

Δ Ε Ι Ψ Α Ν Α

Οἱ στέλλω χίλια
φιλιὰ βουτημένα
στά δάκρυα τῆς
στεγνῆς ψυχῆς μου
καὶ χίλια μεθυ-
σμένα βλέμματα
ἀπὸ τὴν ἀρμπαρό-
ριζα τῆς πικρῆς μελαγχολίας. "Ὅλα ἐπάνω Σου,
ὅλα σ' ὅλο Σου τὸ σῶμα μὲ τὴν ἡδυπάθεια τῆς
ἐξαγνισθείσης ψυχῆς καὶ τὴν αὐγὴ τῆς αἰωνίας
ἀγάπης...

Δὲν χαμογελῶ περὶ γλυκὰ γιὰ Σέ, δὲν φωσφο-
ρίζουν τὰ μάτια μου, δὲν πάλλει ἡ καρδιά μου.

Περσμένα . . . Μόνον καρφῶνω ἀπλανὲς τὸ
μάτι μου 'πάνω στὸ δικό Σου καὶ τὸ ἀφήνω
ῶρα πολὺ γιὰ νὰ ποτίσω τὸν οὐρανὸ μ' ὅλο τὸ
φλέγμα.

Αἰσθάνομαι πῶς Σ' ἀντικρύζω σιγηλὴ θεὰ
στὸν κόσμον τῶν φαιῶν μαλλιῶν καὶ τῆς σκαλι-
σμένης σιλουέτας. Πλέω στὴν ἡσυχὴ λιμνοθά-
λασσα τῆς σταυρωμένης ἀγάπης που μόνον κάμ-
ποσες σταγόνες λευκὲς σταζοῦν ἀκόμη τὰ κογ-
χύλια τῆς ἀμμουδιᾶς.

Μέσα στὴ φύσι τῆς ψυχῆς ἀποθέτω κειμήλια
τὰ διαμάντια τῆς ψυχῆς μου γιὰ ἀστέρια.

Ἐκεῖ μέσα ἀκούω τὸ κλαψιάρικο μούρμουρο
τῶν στοιχείων καὶ ἀντικρύζω τὴν ψιλὴ βροχοῦλα
ποῦ πέφτει 'πάνω στὴ χρυσὴ ἀμμόκοιτι. Μέσα